

Idemo dalje

Autor Administrator

Idemo dalje...

Kako vrijeme brzo prolazi! Siječanj je već iza nas. Vrijeme je karnevala. A onda æe Korizma. Pa Uskrs. Pa oèekivanje ljeta i godišnjih odmora.... Možemo li po prvom mjesecu pretpostaviti kakvi æe biti sljedeæi?

A što smo vidjeli? Najprije sastavljanje Vlade. Kompromisi... kompromisi... Principi...što je to? Pa onda smo vidjeli kako rastu cijene ... osnovnih životnih namirnica, energenata, prijevoza, komunalnih usluga ... svega. Onda .... što je panika zbog strmoglavnog pada dionica. U svijetu, a i kod nas. U naših mladih dionièara. Onda su Ameri ubrizgali spasonosnu infuziju od 150 miljardi dolara u krvotok kapitalizma i svijet je odahnuo. .

Prosjaci na svakom koraku. Pljaèke gotovo svakodnevno. Zloèini u Trilju, Šibeniku, Zadru, Puli, Zagrebu.... Sve grozniјi jedan od drugog. Samoubojstva branitelja, koja se više ne daju ni brojati... Mladiæ sam sebi zarinuo nož u prsa. Skok dviju tinejdžerica sa crkvenog tornja..... Zašto? Zašto? U kakvom to mi svijetu živimo?

Na istoku Hrvatske, u Jagodnjaku, djeca uèe lekcije za koje smo se ponadali da im neæee trebati. Da je lakše mrziti nego voljeti, da je bolja iskljuèivost nego tolerancija. Ne daju se mitovi, žilavi su „vekovni“ snovi ...

Na zapadu naši prijatelji i susjedi prekidaju diplomatske odnose s nama. Prijeèe Hrvatskoj put u Europu. Zbog ZERP-a. Drznuli smo se uèiniti ono na što imamo pravo i što , inaèe, èine sve slobodne zemlje. Paziti na svoje more, svoje granice.

A Europa, poput maæehe, okreæe leða djetetu koje joj pruža ruke. Otvorila je sve kanale prema onome što joj od na treba. Dobre su joj naše banke koje smo morali prodati još dok smo bili u smrtnoj opasnosti, dobra joj je naša obala, naši otoci, naši vojnici koji trebaju iæi u krizna žarišta. Naše ljude koji su obranili domovinu drži u svojim zatvorima, a zloèince , agresore, pušta na slobodu da se mogu smijati u lice svojim žrtvama. Stalno novi i novi uvjeti , dok se ne odrekнемo samih sebe.

Odrekao bih se takve majke. Ne treba mi. Jer nije prvi put da nas ostavlja na cjestvu. Pa makar to znaèilo odricanje od svih blagodati. U uvjerenju da možemo i sami preživjeti. Ako smo složni i pametni. Po uzoru na našu slavnu Dubrovaèku republiku. Ali bojim se da danas nismo baš na njenom tragu.

Ipak ovo je samo radi oduška. Politika se ne vodi emocijama. Nego razumom. A ovo vodstvo to ima. Ima i iskustva. Nadajmo se da ima i srca. I hrabrosti da ustraje na zaštiti temeljnih vrijednosti – mira, slobode, pravde, sigurnosti i dostojanstva èovjeka. Danas je ipak, bolje nego juèer. Hrvatska je u Vijeæu sigurnosti. Generacije o tome nisu mogle niti sanjati. Kuæea je tu. Samo ju treba èuvati, ureðivati, dograðivati.. Po volji svojih stanara. Što više zadovoljnih i sretnih to bolje. Naša demokracija je mlada, a bili smo previše u ideološkim lancima. Moramo uèiti. Nije bez slabih strana, ali ne znamo za bolje rješenje.

Sindikati su malo zavrištali i cijene su se stidljivo poèele vraæati dolje. Dionice se smiruju, barem ne padaju. Onaj ravnatelj, koji ne da djeci da uèe svoj jezik u svojoj državi odstupio je s dužnosti. Predsjednici Turk i Mesiæ su se dogovorili da neæe otpoèinjati „vjeeèno neprijateljstvo“ izmeðu dviju prijateljskih susjednih država.

Idemo dalje!

vd. urednika G.A.